

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra DU BLEGE KVINDE -

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725300934496/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

O nej! De maa ej svinde altfor brat,
man maa ej røve os vor sidste Skat,
vi maa forenes, før det er forsilde!
Nu netop, mens vor Tanke Gnister slaar,
og Elskovsstrømmen bredt i Aaren gaar,
var Tid at ringe ind til Bryllupsgåde.

Jeg burde ta dig i min unge Arm,
som her jeg sidder, elskovsglad og varm,
med Aaren fyldt af al den Fryd du tændte,
og skjænke Dig saa varm og blød en Stol,
et Hjem med Roser og med Morgensol — — —
men, kjære elskte, du faar vente, vente!

Thi jeg er fattig. Jeg fik intet Guld;
af Sten har Skjæbnen maalt mig Skjæppen fuld,
men Brødet skifted den iblandt de andre.
Og Venneflokket var som oftest tynd,
men tykkere var Slædens ægte Dynd,
der slænges efter dem, som ene vandre.

Nej, jeg fik ingen Gaard med lange Agre,
og ingen Kær, fede eller magre,
det højeste, jeg naaede, var — Kredit!
Men jeg fik Fantasi, og Haab i Strømme
og smukke Tanker, fagre Elskovsdrømme,
mod slige Skatte vejer Guld kun lidt.

Og jeg fik dig, du blide, blonde Pige,
og endnu aldrig har jeg mødt din Lige,
saa sand og elskelig og kvindefin;
og det er mig den største Fryd af alle,
naar lange Skygger over Vejen falde,
at sidde med din varme Haand i min.

Da bliver mine Følelser saa blide,
da ser jeg Guder gennem Luften ride,
da er jeg lutter Nerve og Musik;
da viger Jordens Smuds, og Linden dufter,
og milde Vindes Vift min Kind omlufter; —
mens al Bekymring drukner i dit Blik. — — —

⁴/11 1891.